

ת"פ 22881/08/19 - : מדינת ישראל נגד : גדי גרידיש

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 22881-08-19 מדינת ישראל נ' גרידיש

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: גדי גרידיש

בשם המאשימה: עו"ד קורל טובל

בשם הנאשם: עו"ד סיוון חיימוב

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הוא הופנה לקבלת תסקיר מבחן, ובהמשך הוזמנה חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות. מכתב האישום המתוקן עולה כי על רקע החלטת רשמת הוצאה לפועל שדחתה את בקשתו של הנאשם להסרת עיקול (בגין חוב בסך ₪ 850), התקשר הלה ביום 21.3.19 למוקד מרכז המידע של ההוצאה לפועל, שם שוחח עם מוקדנית בשם אודליה (להלן בהתאמה: הרשמת, המוקדנית). במהלך השיחה בין השניים איים הנאשם על המוקדנית בפגיעה שלא כדין ברשמת, באומרו: "היא רוצה שאני אסע אליה לתל אביב, תקשיבי, אני הגעתי למצב על הזין שלי מה יהיה, אני גם מבחינתי ללכת לעשות פיצוץ בתל אביב... זה לא מעניין אותי מה ההשלכות שיהיו, גם ככה אני על הסף... אין לי שקל על התחת, אינשאללה אלוהים ישלם לה בת שרמוטה הזאתי אינשאללה לא תראה אור יום הבת אלף... פיצוץ אחד טוב מאוד, די, זהו, עלה מים עד נפש, זה הגיע לצאת לכיוון השני כבר... מה זה בלגן עשרים נתניתי חולירות שיהפכו להם את המקום יהפכו לך, ואם אני צריך גם יהרגו אותה אם אני צריך. די. אני הגעתי למצב שאני אין לי מה לעשות... דם אני אשפוך... גם אין ברירה אני חייב את הכסף, אני חייב לשלם לאנשים כסף... הרשמת הרשמת הזאת הובילה אותי לדרך הזאת. רק היא הביאה אותי לדרך הזאת והיא תשלם על זה...".

2. מתסקיר המבחן עולה כי הנאשם (עתה בן 37) נשוי ואב לשני פעוטות, מתגורר עם משפחתו בנתניה, נעדר הרשעות קודמות, עובד מזה מספר שנים כמלגזן שכיר. הוא השלים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. את

מרבית שנות ילדותו ונעורותו העביר בפנימייה בעלת אופי דתי חרדי, זאת בעקבות קשיים כלכליים בהם היו נתונים הוריו. בהקשר זה עמדה קצינת המבחן על תחושותיו הקשות של הנאשם, ועל נתונים שלא אפרטם מפאת צנעת הפרט. הנאשם התגייס לצה"ל והשלים שירות צבאי מלא בחיל החימוש. לאחר תום השירות עבד מספר שנים כשכיר בעבודות שונות. מאוחר יותר פתח עסק עצמאי, אך בעקבות קשיים ביורוקרטיים וכלכליים שב לעבודה כשכיר. הנאשם תיאר קשר משמעותי וקרוב עם רעייתו, הוריו ואחיו. הוא סיפר כי מאז גיל 16 ועד עתה הוא משתמש בסם מסוג קנאביס, תחילה בנסיבות חברתיות ובהמשך באורח תדיר, בשל קשייו להתמודד עם מציאות החיים. הוא לא התייצב לבדיקת שתן אליה זומן, הודיע כי איננו מעוניין להפסיק את השימוש בסמים, ובהמשך לכך ניתק את הקשר עם שירות המבחן, וסירב לכל הניסיונות לחדשו.

במפגש הודה הנאשם בפני קצינת המבחן במעשה העבירה עליו הוא נותן את הדין והביע חרטה. הוא הסביר כי חש מתוסכל לנוכח קושי לעמוד בתשלומים שנקבעו על ידי הרשמת, וסיפר כי באותה העת היה נתון בלחצים בשל הריון בסיכון בו היתה נתונה אשתו, ומשכך התנהל באופן אימפולסיבי והתקשה לווסת את כעסו. לדבריו, לאחר השיחה עם המוקדנית, מצא פתרון לתשלום ראשוני של החוב בסיוע בני משפחתו, ובהמשך התמיד בביצוע התשלומים עד להסרת העיקול. הנאשם הצר על התנהגותו, הביע אמפתיה כלפי המוקדנית, והכיר בכך שפעל באורח שגוי השונה לדבריו מאורחות חייו. הוא הודיע כי הוא מעוניין לכתוב מכתב התנצלות למוקדנית, ומנגד שלל פיצוי כספי. כאמור, שירות המבחן ערך ניסיונות להעמיק את הקשר עם הנאשם ולבחון את צרכיו הטיפוליים, אלא שהלה דחה את כל הפניות וניתק מגע. במצב דברים זה לא באה קצינת המבחן בהמלצה טיפולית, והמליצה לגזור על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, לרבות התחייבות כספית.

3. בישיבת הטיעונים לעונש (30.10.22) עמדה ב"כ המאשימה על נסיבות השמעת האיומים - אמירות בוטות וקשות העולות כדי איומים ברצח כנגד בעלת סמכות שיפוטית, על רקע מילוי תפקידה הציבורי. בכך פגע הנאשם לא רק בשלמות נפשו של הרשמת והמוקדנית, אלא בצורך לשמור על שלטון החוק והסדר הציבורי, בהגנה על פעילות תקינה של מערכת המשפט ובטחון הציבור, בחובה להגן על עובדי הציבור, ובזכותם החוקתית של בעלי תפקיד שיפוטי להפעיל את שיקול דעתם באופן נקי, תחת מרותו של החוק בלבד, ללא הפרעה וללא מורא. ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין להמחשת הענישה הנוהגת, וביקשה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 4 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל. בגזירת העונש בתוך המתחם ביקשה לזקוף לזכותו של הנאשם היעדר הרשעות קודמות, הודייתו במיוחס לו והבעת אמפתיה כלפי המוקדנית, ומנגד את שיתוף הפעולה החלקי עם שירות המבחן והקושי לבחון את הבעייתיות במצבו. סופו של דיון ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס מידתי.

4. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם הודה בכתב אישום מתוקן לאחר שהתיק היה קבוע להוכחות. בהסכמת הצדדים תוקן כתב האישום לקולה, הגם שאין טענה לקושי ראייתי, בהינתן שהשיחה בין הנאשם לבין המוקדנית הוקלטה במלואה. לטענת ההגנה, נסיבות השיחה מלמדות כי הנאשם והמוקדנית הכירו זה את זה משיחות מוקדמות יותר. היא הגישה את תמליל השיחה (ענ/1), וביקשה לקבוע כי האיומים שהשמיע הנאשם הם ברף נמוך, וכי נבעו מתסכול וללא כל כוונה של הנאשם לממשם. טענתה זו מקבלת חיזוק לנוכח סכום החוב הזעום (₪ 850) שעמד ברקע להחלטת הרשמת, אשר היוותה בסיס לשיחת האיומים. עוד בחקירתו במשטרה הודה הנאשם במיוחס לו, והבהיר כי הוא מוכן לכתוב מכתב התנצלות למוקדנית. ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע מתחם ענישה שתחתיתו במאסר צופה פני עתיד,

והצהירה כי הנאשם נכון לבצע שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף נרחב, על מנת לאזן בין הצורך בענישה מוחשית, לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם והרצון להקטין את פגיעת העונש בו ובמשפחתו.

לדבריה, מדובר באדם נורמטיבי, עובד, השלים לימודיו בבית הספר, שירת בצה"ל, מנסה לשרוד את המציאות הכלכלית הקשה. הוא חייב לנושים מעל 200,000 ₪ ונתון בחדלות פירעון. הנאשם עובד כשכיר מזה מספר שנים, נשוי ואב לשני פעוטות, ומשמש כמפרנס יחיד. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שבית המשפט דחה את בקשת ההגנה לקבל תסקיר משלים (דיון מיום 22.2.22), וטענה כי הקשר בין הנאשם לבין שירות המבחן נותק בשל כך שרעייתו הייתה נתונה בהריון בסיכון, וכי הן האשה והן התינוק חלו באותה עת בקורונה. היא עמדה על נטילת האחריות מצדו של הנאשם, הבעת חרטה ואמפתיה כלפי המוקדנית. לשיטתה, העובדה כי הנאשם צורך קנאביס ולא מעונין בטיפול, אינה צריכה לעמוד לו לרועץ, ולראיה, הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, ושומר על יציבות משפחתית ותעסוקתית. חלוף הזמן מחזק את הרושם החיובי מן הנאשם, וגזירת העונש כעתירת המאשימה תפגע באורח אנוש בנאשם ובמשפחתו, עד כדי "מכת מוות".

הנאשם בדברו לעונש הביע צער על האיומים שהשמיע, התייחס אליהם כאל "טעות של רגע, עצבים כפי שתיארה עורכת הדין שלי. תוך דקה התפוצץ סיפור של כמעט 4 שנים". הוא ביקש להקל בעונשו, וחזר על טענתה של באת כוחו, כי "כל עונש יהיה מכת מוות".

דיון

מתחם העונש ההולם

5. מנעד העונש בעבירת האיומים משתנה, לעתים תחתיתו במאסר על-תנאי, פעמים אחרות במספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, ובמקרים החמורים יותר ניתן להצביע על אירועים בהם נקבעה תחתיתו של מתחם העונש במאסר ממש לתקופה לא מבוטלת. בקביעת המתחם על בית המשפט לתת דעתו, בין השאר, לסוג האיומים, נמען האיומים, חומרת האיומים, מידת הקונקרטיות שלהם, האופן בו נאמרו, כמותם, תדירותם, ומידת החשש מפני מימוש האיום.

אפתח בנסיבות לקולה: (-) עסקינן בשיחת טלפון אחת אותה יזם הנאשם אמנם, אך אניח לטובתו כי לא תכנן מראש להשמיע איומים באוזניה של המוקדנית, וכי אלו הושמעו כחלק מהתפתחות השיחה בין השניים. (-) הנאשם לא השמיע את האיומים במישרין בפני מושא האיום (הרשמת), ולא יזם העברה של האיום לידיעתה. (-) ניכר מתוכן השיחה כי הנאשם דיבר מתוך מצוקה, ולא הובאה בפניי אינדיקציה לכוונתו לממש את איומיו.

לחומרה: (-) בראש ובראשונה - מושא האיומים, רשמת הוצאה לפועל, נושאת תפקיד שיפוטי אשר "זכתה" בתענוג המפוקפק להיות מאוימת על-ידי הנאשם אך בשל כך שביצעה את עבודתה השיפוטית כדין. (-) תוכן האיומים חמור מאוד, והגיע כדי אזהרה מפני פגיעה פיזית ברשמת, ואפילו רציחתה נפש. (-) האיומים מוחשיים. הנאשם תיאר כיצד ישלח אנשים שיהפכו את לשכת ההוצאה לפועל, יפוצצו אותה, ואם צריך יהרגו את הרשמת. (-) ניכר כי שיחת הטלפון בין הנאשם והמוקדנית נמשכה מספר דקות (ענ/1), במהלכן ניסתה האחרונה להפיס את דעתו, באופן שאמור

היה לאפשר לו, בין השאר, להימלך בדעתו ולחזור בו מאיומיו. אפס כי במקום זאת מצא הנאשם לשוב על איומיו בנוסחים מתפתחים כאלה ואחרים. בניגוד לטענת ההגנה, אינני סבור כי יש בתמליל השיחה כדי להקל עם הנאשם. אם כבר, תוכנה המלא מלמד על העקביות והחזרתיות באופן השמעתם של האיומים באוזניה של המוקדנית, אשר עשתה כל שבידה כדי לסייע לו, ועל חוסר הנכונות של הנאשם להתמודד עם מצבו באופן נורמטיבי.

במעשיו פגע הנאשם במישרין בשלוות נפשה של המוקדנית, ובעקיפין בתחושת הביטחון ובשלוות נפשה הרשמת. כן נפגעו זכותה (וחובתה) של הרשמת לבצע את עבודתה השיפוטית בהתאם להוראות הדין, ללא משוא פנים וללא מורא מפני איש. לבסוף, יש במעשיו של הנאשם משום פגיעה בסדר הציבורי, בשלטון החוק, בכבודה של מערכת המשפט ובעצמאותה - אינטרסים מוגנים שהם מנשמת אפה של כל מדינה דמוקרטית שואפת חיים. ראו רע"פ 8253/18 שלמה ינאי נ' מדינת ישראל (25.11.18, להלן: ענין ינאי):

מעבר לדרוש ומפאת החומרה המיוחדת של העבירה שביצע המבקש מן הראוי לומר כי איום על שופט, בין במישרין ובין בעקיפין, מהווה פגיעה של ממש בעקרון שלטון החוק ובמערכת בתי המשפט, ועל רקע זה יש אף לראות את העונש שבגזר דינו של המבקש.

6. למדיניות הענישה ראו:

ענין ינאי (לעיל). המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים כלפי שופט הדן בענינו בבית המשפט למשפחה, איומים שהושמעו בפני גרושתו של המבקש ובא כוחה במהלך דיון גישור שהתקיים בבית הדין הרבני הגדול בירושלים. בית משפט השלום עמד על נסיבות לחומרה: האיומים היו קונקרטיים וחמורים, הושמעו בין כותלי בית הדין בנוכחות הדיין המגשר, וכוונו כלפי שופט - הגם שלא הושמעו ישירות בפניו. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתנים לריצוי בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, והמבקש נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל שירות, מאסר על-תנאי וקנס בסך 4,000 ₪. הנאשם ערער לבית המשפט המחוזי, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין. הערעור נדחה, וכך אף הבקשה לרשות ערעור: "העונש שהושת על המבקש אינו חורג כלל ממדיניות הענישה הנוהגת, ואף מקל איתו בנסיבות העניין".

רע"פ 1825/11 ראובן פינקו נ' מדינת ישראל (9.3.11). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בשלושה אירועים בהם איים על שופטים, ונדון ל-7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי וקנס בסך 7,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה - הן בקשתו לחזור בו מהודייתו, והן באשר לחומרת העונש, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

רע"פ 8656/09 אביגדור רענן נ' מדינת ישראל (29.10.09). המבקש הורשע באיומים שהטיח בפני שופטת במהלך דיון שהתקיים בענינו, ונדון למאסר בפועל למשך 4 חודשים ומאסר על-תנאי. ערעור שהגיש על חומרת העונש נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ע"פ (מרכז-לוד) 74542-07-19 עמאד ג'ית נ' מדינת ישראל (18.2.20, לא פורסם). המערער הורשע לאחר

שמיעת הוכחות בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור, שהופנו כנגד שופט במהלך דיון בבית המשפט. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל, והמערער נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל, בתוספת הפעלת 6 חודשי מאסר על-תנאי, מהם 4 במצטבר לעונש שנגזר עליו, וכן מאסר על-תנאי. ערעורו על הכרעת הדין נדחה, ובאשר לעונש התקבל חלקית, כך שעונש המאסר בפועל קוצר ל-6 חודשים, והמאסר על-תנאי הופעל בחופף [במאמר מוסגר: כחלק מטיעוני המאשימה לעונש הוגש גזר הדין של בית משפט השלום, מבלי שהוזכר דבר הערעור שהגיש המערער, ושהתקבל כאמור. מובן כי המאשימה לא פעלה בזדון, ולא הסתירה את פסק הדין בערעור בכוונת מכוון (בפרט כשזה טרם פורסם ברבים), אך התנהלותה עלולה הייתה להחטיא את בית המשפט ולהכשילו במלאכת עשיית הצדק. לצערי, אין זו הפעם הראשונה בה נאלץ בית משפט זה להעיר על כך (ראו ת"פ (נתניה) 57450-03-19 מדינת ישראל נ' ראובני (5.10.21)), ומצופה מהמאשימה לעשות כל שנדרש כדי להפיק לקחים].

7. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים עליהם עמדתי לעיל ולמדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע את מתחם העונש בגין העבירה בה הורשע הנאשם בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

8. לזכותו של הנאשם: בן 37 ללא הרשעות קודמות, השלים 12 שנות לימוד ותעודת בגרות, תרם לחברה בשירות צבאי סדיר מלא; אדם עובד המפרנס בדוחק את משפחתו הצעירה ומתמודד עם חובות כספיים כבדים; הודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו, הן בבית המשפט והן בפני שירות המבחן; חרף שיתוף הפעולה החלקי עם קצינת המבחן, מצאה זו להמליץ על הסתפקות בענישה צופה פני עתיד.

לחובתו: הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן חלקי בלבד, דחה הצעות להליך שיקומי, הבהיר כי בדעתו להמשיך לצרוך סם מסוג קנאביס, סירב להתייצב לבדיקות שתן, וניתק את הקשר עם שירות המבחן, חרף מספר ניסיונות לגייסו. הנאשם העלה על נס את טענתו כי היה נכון לשלוח מכתב התנצלות למוקדנית. ראשית, המדובר באמירה שלא הבשילה לכדי מעשה. שנית, האיום הושמע בפני המוקדנית, אך מושא האיום - הרשמת, לא זכתה אפילו לאמפתיה מצדו של הנאשם.

בית המשפט ער לקשיים שייגרמו לנאשם ולמשפחתו כתוצאה מעונש מאסר שייגזר עליו, אך אין בכך כדי להצדיק חריגה מן העונש הראוי לו. אשר לרכיב כספי, בניגוד לעמדת המאשימה, אינני סבור כי מדובר בעבירה המחייבת השתתפות קנס כספי, ובהתחשב במצבו של הנאשם מצאתי להסתפק בהתחייבות צופה פני עתיד. סופו של דיון מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בקרבה לתחתית מתחם העונש, הגם שלא בתחתיתו ממש, והנני גוזר עליו את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בבית החולים "לניאדו" בנתניה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 11.8.22. הנאשם יתייצב במועד שייקבע בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת

עמוד 5

מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים.

ג. הנאשם ייתן התחייבות בסך ₪ 3,000 להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף לאלתר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"ג, 08 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

הממונה על עבודות שירות מתבקש להגיש עד יום 15.11.22 עדכון לחוות דעתו, באשר למועד המוצע לתחילת ריצוי העונש. תז"פ בהתאם.